

Hertil kan jeg sige, at indtil nu har kun fire lande inden for EU ratificeret aftalen, herunder to, der har ratificeret den så sent som den 6. og den 10. september i år, altså på et tidspunkt, hvor det danske Folketing ikke var samlet. Så vi ligger altså allerede i førergruppen og kommer bestemt ikke bagud med vores ratifikation af Tunesien-aftalen.

Herudover synes jeg også, det er at vise et vist hensyn til Folketinget at tage disse ting samlet, også for at man bedre kan se det samlede mønster i dem.

Og så til det, som jo har optaget flere ordførere: spørgsmålet om aftalen med Israel og sammenhængen med den den øjeblikkelige situation i Mellemøsten:

Lad mig gøre det meget klart, hvad der er Danmarks synspunkt, og hvad der er EU's synspunkt: Det er fremgået meget tydeligt både af EU-erklæringen fra topmødet i Firenze i juli måned og af den erklæring, der kom fra EU's udenrigsministre i sidste uge, at der i EU er en kritisk holdning til, hvad der er sket i Israel, og en kritisk holdning til, at den nye israelske regering ikke har opretholdt tempoet i fredsprocessen, og at det er EU-landenes absolutte pålæg til parterne i fredsprocessen, at de overholder de aftaler, de har indgået.

Og lad mig sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg på ingen måde kan acceptere den påstand, at fremsættelsen af dette forslag om en aftale mellem EU og Israel er en blåstempling. EU-landene og herunder Danmark har klart gjort gældende, at Israel er forpligtet til at overholde de aftaler, der er indgået, og vi har stærkt opfordret Israel til at gøre det for dermed at sikre, at fredsprocessen holdes på sporet.

Og vi vil blive ved med at presse på i den retning, for det er den eneste realistiske vej at gå, og derfor er indstillingen både fra regeringens og fra EU's side klar nok.

Det er også sådan, at vi selvfølgelig fortsat skal følge udviklingen i Mellemøsten meget nøje; det vil jeg gerne give tilsagn om over for udvalget. Det følger ganske af sig selv, og det gør vi jo i øvrigt også løbende under vores drøftelser i Europaudvalget, og det tilsagn vil jeg gerne give. Herunder kan vi da også se til, hvilket ratifikationstempo der er i de andre lande.

På den anden side ser jeg det også sådan, at netop en indgåelse af aftaler om en forøgelse af det økonomiske samkvem også giver – som hr. Buksti var inde på – muligheder for påvirkning, og de muligheder skal vi selvfølgelig søge at udnytte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren redegør for, hvorfor disse forslag fremsættes nu.

Man kan forstå af svaret, at der ikke er så mange andre lande, der har ratificeret aftalerne, og derfor vil jeg da spørge ministeren: Hvorfor dette hastværk med at ratificere aftalen med Israel? Er det, fordi den danske regering ønsker at benytte lejligheden til i en situation, hvor andre landes regeringer klogeligt holder denne sag væk fra dagsordenen, at markere sin særlige blåstempling af Israel ved at benytte lejligheden til en hurtig ratifikation før de andre?

Jeg synes ærlig talt, ministerens eget svar belyser, at der er rigelig tid til at lade denne sag ligge i udvalget i god, lang tid, indtil det forhåbentlig måtte vise sig, at det går bedre i Israel.

Et andet spørgsmål, som så samtidig kunne nå at blive belyst til bunds og tilfredsstillende, er, om man er indstillet på at give palæstenserne lige så gode aftaler. Det ved jeg ikke om man er, men det burde dog også være en mindstebetingelse for overhovedet at gå i gang med ratifikationen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker udenrigsministeren for besvarelsen og har lyst til at sige, at jeg synes, man er nødt til at behandle spørgsmålet om fredsprocessen i Mellemøsten lidt mere varsomt.

Det er jo ikke sådan, at det parti, der nu har regeringsmagten, ikke har arbejdet aktivt for at fremme freden i Mellemøsten. Jeg vil bare henvisse til, at det var det parti, der i sin tid indgik Camp David-aftalen, som medførte en fredsaf-tale med Egypten. Det var også Likudpartiet, som videreførte udviklingen efter Madridkonferencen, som jo endte i den aftale, der blev indgået med PLO.

Jeg tror, man er nødt til at se i øjnene, at udviklingen er meget kompliceret. Der har været et demokratisk valg i Israel, og der er valgt en ny leder af regeringen, og vedkommende har ikke lagt skjul på, hvor vedkommende har stået henne.

Men det får mig også til at sige til udenrigsministeren, at vi vil fra konservativ side selvfølgelig være meget opmærksom på, om vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen her kan få en afklaring af, om det kan hjælpe på fredsprocessen at trække ratificeringen af aftalen ud. For vi har et ønske om, at fredsprocessen fortsætter,